

19 haziran 1930 tarih ve 1704 numaralı kanunun 8 inci maddesinin tashihine ve mezkûr kanuna bir madde tezyiline dair 1/161 numaralı kanun lâiyhası ve Adliye ve Dahiliye encümenleri mazbataları

T. C.
Başvekâlet
Muamelât müdürlüğü
Sayı: 6/2649

22 - IX - 1931

B. M. M. Yüksek Reisliğine

Otel , Pansiyon , ticarethane vesair umumî müesseselerde oturan ve çalışanların hüviyet varakası vermeleri mecburiyetine dair olan 1704 numaralı kanunu tadilen Dahiliye vekâletince hazırlanan ve İcra vekilleri Heyetinin 3-IX- 931 tarihli içtimasında Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâiyhası esbabı mucibesile birlikte takdim olunmuştur.

Muktazasının ifasına müsaade buyurulmasını rica ederim efendim.

Başvekil
İsmet

1704 numaralı kanunda yapılacak tadilât ile işbu kanuna tezyil edilecek maddeler hakkında esbabı mucibe lâiyhası

I — Sekizinci maddenin tadili: Bu maddede, kanunda yazılı mecburiyetleri ifa etmeyenlerle menedilen efali yapanlar hakkında Türk ceza kanununun 534 üncü maddesi hükmü tatbik olunur denilmiş ise de, bu madde, (salâhiyettar bir merciden ruhsat almağa bağlı ahvalde ruhsat almaksızın umumî mahalde yahut umumun girebileceği yerlerde matbu evrak veya resim satan ve dağıtanlara) ait hükmü cezaiyi ihtiva etmektedir. Halbuki 1704 numaralı kanunun kastedtiği ahval Türk ceza kanununun 543 üncü maddesinde musarraha olduğundan 534 üncü maddenin 543 üncü olarak tashihi icap eder.

II — Siyasî ve adli suçların meni vukuu maksadile zabitanın ittihaz edeceği tedbirin muvaffakiyetle temini, suçluların derdesti, gerek Devlete gerekse ferde ait şahsî haklar dolayısıyla müddeialehy mevkiinde bulunanlarla askerî mükellefiyete tâbi olanların ikametgâhlarının tayini esasına intiba arz ve teklif olunan ihbarî ikamet kartunu lâiyhası.

Tarihi Büyük Millet Meclisince kabul ve numarası tahtında neşir ve ilân ile mevkiî tatbika vazolunmuştur.

İşbu kanunun 1, 3, 4 üncü maddeleri ahkâmına tevfikân alâkadarlarca verilmesi mecburî olan hüviyet varakaları ile beyannamelerin damga kanununun 11 inci maddesinin 48 inci fıkrası hükmüne tâbi olduğu ve binaenaleyh bunlara 15 şer kuruşluk pul ilsakı lüzumu Maliye vekâletince bildirilmektedir.

Halbuki her hangi bir işi uzak köylerinden nahije, kaza ve vilâyet merkezlerine gelip ertesi günü şafakla köylerine avdet etmek üzere bir kaç saat için hanlara hayvânlarla beraber iltica mecburiyetinde kalan ve hüviyetleriyle ikametgâhları Hükûmeti mahalliyece malûm bulunan köy-

lülerimizin bu kanun hükmüncü verecekleri hüviyet varakalarına dahi pul ilsakile mükellef tutulması mağduriyetlerini mucip olmakla beraber umumî bir şikâyeti de tevhit etmekte, kanunî ve bazıların da bu parayı teminden âciz kalması dolayısıyla haklarında takibatı kanuniye de bulunmakta ve ademi hoşnudiye de artırmaktadır.

Sırf Devlet namına inzibatî bir menfaate matuf olan bu kanunun hini tanziminde alâkadarlara pul mükellefiyeti hususu da düşünülmemiş olduğundan bu kanunun tasrih eylediği evrakın damga kanununun maafiyet faslına tâbi bulunması iktiza eder.

Adliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Adliye encümeni
Karar No. 4
Esas No. 1/161

19 - XII - 1932

Yüksek Reisliğe

19 - VI - 1930 tarih ve 1704 numaralı kanunun bazı maddelerinde tadil ve bir tashih ve ilâve yapılmasına dair Dahiliye vekâletince hazırlanıp Başvekâletin 22 - IX - 1931 tarih ve 6/2649 numaralı tezkeresile Adliye encümenine tevdi olunan kanun lâyihası Emniyet işleri umum müdürü Tevfik Hadi Bey huzurile tetkik ve müzakere olundu:

Lâyiha mündericâtına göre kanunda tashih istenen asıl kanunun cezaî müeyyedesini olarak sekizinci maddesinde yazılı türk ceza kanununun madde numarası, hakikaten rakamların yeri yanlışlıkla değişmiş olduğu ve asıl maksadın (534) üçüncü madde olmayıp (543) üçüncü madde olduğu anlaşılmış ve kanuna yeniden ilâve edilmek istenilen mezkûr kanun mucibince alâkadarların verecekleri hüviyet varakaları ve beyannamelerin damga resmine tâbi olmaması işin mahiyeti ve vereceği kolaylık itibarile muvafık görülmüştür. Ancak encümen asıl kanunun üçüncü maddesindeki beyannamelerin han ve pansiyon işletenlere tahmil edilmiş bir mecburiyet olmak itibarile pulsuz olması hükmünün bunlara teşmiline lüzum görmemiştir.

Encümenimiz kanunun birinci maddesinde münderic ve müessesatta çalışanlar için o yerlerin müdür ve âmirleri tarafından verilecek beyannameler ancak daimî müstahdemine hasredilmesi maksadı temin edeceğinden muvakkat amele çalıştırıldığı halde de bu mecburiyete tâbi tutulmanın pek çok müşküller ihdas etmesine binaen madde, daimî çalışanlara mahsus olmak kaydıla değiştirilmiştir.

Lâyiha havale mucibince Dahiliye encümenine tevdi edilmek üzere Yüksek Reisliğe takdim olunur.

Adliye E. Rs.	M. M. N.	Kâ.	Aza	Aza	Aza	
Manisa	Kayseri	Yozgat	Kayseri	Çanakkale	Edirne	
Mustafa Fevzi	S. Azmi	A. Hamdi	S. Azmi	Osman Niyazi	H. Hayri	
Aza	Aza	Aza	Aza	Aza	Aza	
Erzincan	Antalya	Antalya	Manisa	Kocaeli	Balıkesir	Tokat
Abdülmuttalip	Numan	Haydar	Refik Şevket	Rağıp	Vasf	Nazım

Dahiliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Dahiliye encümeni
Karar No. 7
Esas No. 1/161

11 - I - 1933

Yüksek Reisliğe

19 - VI - 1930 tarih ve 1704 numaralı kanunun birinci maddesinin tadili ve bir maddesinin tas-
hihi ile kanuna bir madde ilâvesine dair Dahiliye vekâletince hazırlanıp Başvekâleti Celilenin
22 - XI - 1931 tarih ve 6/2649 numaralı tezkeresi encümenimize de havale buyurulmakla lâyihai ka-
nuniye ve buna ait Adliye encümeni mazbatası Dahiliye vekili beyefendi hazır olduğu halde mü-
talea olundu.

Encümenimiz Adliye encümeninin esbabı mucibesine tamamen iştirak eylediğinden mezkûr encü-
menin tadilen tanzim ve teklif eylediği kanun maddelerinin aynen kabulüne karar vermiştir.

Keyfiyet Heyeti umumiyenin isabetli görüşüne arz olunur.

Dahiliye E. Reisi	M. M.	Kâ.	Aza	Aza	Aza
Tekirdağ	Çanakkale	Burdur	Adana	Ordu	Şebn Karahisar
<i>Cemil</i>	<i>Şükrü</i>		<i>Ali Münif</i>	<i>Ahmet İhsan</i>	<i>Vasfi Raşit</i>
Aza	Aza	Aza	Aza		
Muş	Kars	Antalya	Zonguldak		
<i>Hasan Reşit</i>	<i>Baha Tali</i>	<i>Rasih</i>	<i>Rifat</i>		

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

19 - VI - 1930 tarih ve 1704 numaralı kanunun 8 inci maddesinin tashihine ve mezkûr kanuna bir madde tezyiline dair kanun lâyihası

MADDE 1 — Otel, pansiyon, ticarethane ve sair umumî müesseselerde oturan ve çalışanların hüviyet varakası vermeleri mecburiyetine dair olan 1704 numaralı kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde tashih olunmuştur:

(MADDE 8 — Bu kanunda yazılı mecburiyetleri ifa etmeyenlerle menedilen şeyleri yapanlar hakkında Türk ceza kanununun 543 üncü maddesi hükmü tatbik olunur.)

MADDE 2 — Mezkûr kanuna aşağıdaki madde tezyil olunmuştur:

(Bu kanunun birinci, üçüncü ve dördüncü maddeleri mucibince alâkadarlarca verilen hüviyet varakalarile beyannameler damga kanununun muafiyet faslına tâbidir.)

MADDE 3 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

MADDE 4 — Bu kanunun hükümlerini icraya Adliye ve Dahiliye vekilleri memurdur.

6 - IX - 1931

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.	Da. V.
<i>İsmet</i>			<i>Ş. Kaya</i>
Ha. V.	Mal. V. V.		Mf. V.
<i>Dr. T. Rüştü</i>	<i>Dr. Refik</i>		<i>Esat</i>
Na. V.	İk. V. V.	S. İ. M. V.	
<i>Hilmi</i>	<i>Hilmi</i>	<i>Dr. Refik</i>	

ADLİYE ENCÜMENİNİN TADİLİ

19 - VI - 930 tarih ve 1704 numaralı kanunun bazı maddelerinde tadil ve tashih icrasına ve bir madde ilâvesine dair kanun lâyihası

MADDE 1 — 1704 numaralı kanunun birinci maddesi aşağıda yazılı surette değiştirilmiştir:

Han, pansiyon, otel ve bekâr odalarını işletenler ve malî müesseseler, ticaret şirketleri, ticarethaneler ve dükkânlar gibi ticaret ve sanat için açılan bütün yerleri idare edenler ve hastanelerle dinî ve sair umumî müesseselerin müdür ve âmirleri bu yerlerde her hangi bir suretle oturanlarla daimî olarak çalışanlara nümunesi 1704 numaralı kanuna merbut hüviyet varakalarını imza ettirerek yirmi dört saat içinde ait olduğu zabıta idarelerine göndermeğe ve bu yerlerden ayrılanları haber vermeğe ve buralarda oturanlarla daimî olarak çalışanlara da verilecek hüviyet varakalarını doldurup imza etmeğe mecburdur.

MADDE 2 — 1704 numaralı kanunun sekizinci maddesi aşağıda yazılı surette düzeltilmiştir:

Bu kanunda yazılı mecburiyetleri ifa etmeyenlerle menedilen şeyleri yapanlar hakkında Türk ceza kanununun 543 üncü maddesi hükmü tatbik olunur.

MADDE 3 — 1704 numaralı kanuna aşağıda yazılı madde ilâve edilmiştir:

1704 numaralı kanunun birinci ve dördüncü maddeleri mucibince alâkadarların verecekleri hüviyet varakalarile beyannamelere damga pulu yapıpıştırılmaz.

MADDE 4 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

MADDE 5 — Bu kanunun hükümlerini icraya Adliye ve Dahiliye vekilleri memurdur.